

Η διακριτική στάση των σύγχρονων Οσίων έναντι των εκκλησιολογικών ανταρσιών της εποχής (Κώστας Νούσης, Θεολόγος - Φιλολόγος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Στην εποχή μας πασιδήλως αναφύονται καθημερινά εκκλησιολογικά προβλήματα και αντιεκκλησιαστικοί στασιασμοί, συνήθως σε βάρος του Οικουμενικού Θρόνου και των συγκοινωνουσών με αυτό Τοπικών Εκκλησιών. Δυστυχώς η τεχνολογία - εν προκειμένω κυρίως το διαδίκτυο - κάνει τεράστια ζημιά, τη στιγμή που ο κάθε αδαής ή εμπαθής παίρνει τον λόγο για τόσο σοβαρά θέματα και καθίσταται γενικός εκκλησιαστικός εισαγγελέας, υπερβαίνοντας όχι απλά την ποιμαίνουσα Ιεραρχία, αλλά και κάθε όριο και σοβαρότητα.

Έχουμε πολλάκις αναφερθεί στη σχετική στάση και διδασκαλία του οσίου Πορφυρίου. Η βασική του αρχή ήταν η υπακοή στην επίσημη Εκκλησία, δηλαδή στους αρμόδιους για θέματα ποιμαντικής ευθύνης Επισκόπους. Όσο και να προσπαθούν κάποιοι να μας πείσουν για το αντίθετο, αυτό που όλοι έχουμε δει είναι ότι οι σύγχρονοι χαρισματικοί πατέρες - Πορφύριος, Παΐσιος, Σωφρόνιος, Εφραίμ ο Φιλοθεΐτης κ.α. - δεν έπαψαν σε καμιά περίπτωση το λειτουργικό μνημόσυνο του Πατριάρχη και την κοινωνία τους με τη Μητέρα Εκκλησία της Κων/πολης. Επίσης δεν υπάρχει ούτε σχετική επίσημη καταγεγραμμένη τοποθέτησή τους αναφορικά με τις διαχριστιανικές επαφές των Ορθοδόξων Επισκόπων της εποχής μας. Τουναντίον, έχουμε δει αρκετές συμβολικές ενέργειες, όπως η φωτογράφιση του Βαρθολομαίου με τον όσιο Παΐσιο, που μάλλον συνηγορούν για το αντίθετο.

Εσκεμμένα αποσιώπησα προηγουμένως τον έτερο μεγάλο της εποχής, τον ιερομόναχο Ιάκωβο Τσαλίκη (+1991), ηγούμενο της Ιεράς Μονής Οσίου Δαβίδ του Γέροντος στην Εύβοια. Ο όσιος αυτός πολυχαρισματικός γέροντας - σύμφωνα με τον όσ. Πορφύριο είχε τεράστιο προορατικό χάρισμα το οποίο έκρυβε επιμελώς - θαυματουργεί και μετά την κοίμησή του σε τέτοιο βαθμό, ώστε να «αναγκάσει» τον οικείο Μητροπολίτη να προβεί σε σχετική εισήγηση για την αγιοκατάταξή του στην Ελλαδική Ιερά Σύνοδο. Πράγμα που έγινε ομόφωνα δεκτό και όλοι με λαχτάρα

αναμένουμε την τελική πράξη επισφράγισης της πάνδημης ετυμηγορίας για την αγιότητά του από την Πατριαρχική Σύνοδο.

Πρόσφατα ο γράφων επισκέφτηκε τη Μονή και θεώρησε σκόπιμο να καταθέσει μια μαρτυρία την οποία άκουσε – εις επήκοον και αρκετών ακόμη παρισταμένων – δια στόματος του νυν ηγουμένου π. Γαβριήλ, ο οποίος έζησε τα γεγονότα αυτά, όντας δίπλα στον όσιο Ιάκωβο. Σύμφωνα λοιπόν με την εν λόγω μαρτυρία, την οποία και εμείς ήδη γνωρίζαμε μέσα από φωτογραφίες και τα βιβλία που κυκλοφόρησαν για τον π. Ιάκωβο, ο γέροντας αγαπούσε ιδιαίτερα τον Φιλαδελφείας (τότε) Βαρθολομαίο και του προφήτευσε ότι θα εκλεγεί Οικουμενικός Πατριάρχης. Όταν, μάλιστα, αργότερα έφτασε η στιγμή της εκλογής, στην οποία ενεπλέκετο και η τουρκική στρατιωτική διοίκηση, ο π. Ιάκωβος πήγε μπροστά στην εικόνα του οσίου Δαβίδ και με τη χαρισματική απλότητα που τον χαρακτήριζε παρακάλεσε τον Όσιο «να μπερδέψει τα χαρτιά των Τούρκων και να βγει ο Βαρθολομαίος». Η συνακόλουθη χαρά του ηγουμένου από την εκλογή του νυν Πατριάρχου έχει και αυτή τη δική της σημειολογική αξία.

Ίσως πολύ πιο σημαντικό από τα προαναφερθέντα είναι το ακόλουθο: ο γέρον Ιάκωβος ποτέ δεν υπέγραψε κείμενα πολεμικού και ζηλωτικού χαρακτήρος, τα οποία του ενεχείριζαν διάφοροι. Και αυτό είναι γεγονός που μαρτυρούν οι μοναχοί της Μονής και όχι μια αυθαίρετη προσωπική ερμηνεία για τη στάση του Γέροντα. Χρήσιμο θα ήταν να σημειωθεί εδώ ότι ανάλογη στάση κράτησε και ο διάδοχος του π. Ιακώβου, επίσης οσιακής μνήμης, γέροντας Κύριλλος.

Είναι εύκολο να ιδεολογικοποιείς την πίστη και να θρησκευοποιείς την Εκκλησία,

όπως υπογραμμίζει emphaticά ο Χ. Γιανναράς. Βολεύει. Δίνει πολλές φορές ταυτότητα και νόημα στην κενότητα της ζωής πολλών. Και όλα αυτά απλούστατα διότι λείπει ο Χριστός. Οι όσιοι όμως και θαυματουργοί Πατέρες μάς έδειξαν άλλα. Και δεν μπορούμε να κλείσουμε τα μάτια μπροστά στα γεγονότα αυτά. Η ενδεδειγμένη στάση εξάπαντος είναι η ρήση του π. Γαβριήλ αναφορικά με τη Μεγάλη Σύνοδο και τους «οικουμενιστικούς» σκανδαλισμούς των πιστών: «σιωπή και προσευχή».